

ANEU MAR ENDINS

Una llum en el camí cap a la Pasqua

El segon diumenge de Quaresma, la litúrgia ens presenta a la celebració de l'eucaristia, el relat de la Transfiguració del Senyor a la muntanya del Tabor, enguany segons la narració de l'Evangelí segons sant Marc.

La Transfiguració constitueix un moment decisiu en la vida de Jesús. S'esdevé uns dies després del primer anunci de la seva passió i mort, un anunci que provoca una crisi entre els apòstols i els desconcerta. I el fet del Tabor té lloc també després de l'ensenyament de Jesús advertint-los que, si volen ser deixebles seus, hauran de seguir el mateix camí d'abnegació i sofriment, carregant la pròpia creu.

En aquesta situació, Jesús s'emporta a una «muntanya alta» els seus tres deixebles més íntims. I allí, en l'encontre de Crist amb el Pare, es produeix la Transfiguració, la manifestació de la glòria divina a través de la humanitat del Senyor. La Transfiguració és, en el camí de la Quaresma, com una llum que anticipa la Pasqua, la glòria de la resurrecció.

La finalitat de Jesús és preparar els deixebles perquè puguin afrontar els esdeveniments de la seva passió i mort, confirmar-los la seva divinitat i enfortir llur ànim per al seguiment i la imitació, evocant la glòria que seguirà a la creu i anticipant el misteri pasqual.

Contemplem aquest autèntic «misteri de llum», recordant que el beat Joan Pau II va voler introduir l'esdeveniment del Tabor entre els misteris del sant rosari. La Transfiguració del Senyor —en el clima espiritual de la Quaresma— ens convida a contemplar el misteri de la llum de Déu present tot al llarg de la història de la salvació que culmina en Crist. El Pare fa una invitació als tres apòstols que són allí presents: «Aquest és el meu Fill estimat, escolteu-lo.»

Escoltar Jesús significa estar atents a la seva paraula i posar-la en pràctica: significa deixar que la seva llum il·lumini del tot la nostra vida; vol dir rebre d'ell —i de l'Esperit Sant, enviat per ell— la força per a ser els seus testimonis davant els homes.

Per a superar les crisis i els desconcerts, per a superar l'escàndol de la creu, per a ser deixebles fidels del Senyor, per a ser els seus testimonis davant el món, són imprescindibles els moments com el del Tabor. Moments de trobada amb Crist, d'experiència profunda de fe, de llum. El testimoni de Jesucrist no és aquell qui parla de memòria o d'oïdes; cal una experiència viva i personal d'ell. Necessitem viure la unió amb Crist a través de l'oració, essent uns autèntics «oients de la Paraula» i centrar tota la nostra existència en l'Eucaristia. Amb un testimoni cristià que transmeti l'alegria i la bellesa de la vida i que sigui una referència en el camí que ajudi els altres a trobar-se amb Déu.

En el seu missatge per a la Quaresma d'enguany, el Papa comenta aquest verset de la Carta als Hebreus: «Vetllem els uns pels altres per a animar-nos a l'amor fratern i a les bones obres» (Hb 10, 24). El fruit de seguir Crist —ens diu Benet XVI— és una vida que es desplega segons les virtuts teològals: es tracta d'acostar-se al Senyor amb un cor sincer i plens de fe, de mantenir indefectible l'esperança que professem, amb una atenció constant per a realitzar juntament amb els germans la caritat i les bones obres. Heus aquí un bon programa per a la Quaresma.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

Inici de la Santa Quaresma

▶ Amb la celebració litúrgica del Dimecres de Cendra, sòbria i austera, hem començat el camí de la Quaresma vers la Pasqua. Per la penitència i la conversió ens obrim a la gràcia de Déu que ens transforma per tal de viure en Crist que es lliurà per nosaltres. Només unint-nos a ell en la Passió i la Mort podrem unir-nos-hi també en la Resurrecció a una vida nova. Dintre del procés de conversió quaresmal hi té un lloc privilegiat la recepció del sagrament de la Penitència. Al mateix temps, les nostres privacions han de portar-nos a l'almoina, a compartir els nostres béns amb els necessitats, tenint present la situació actual de crisi econòmica que afecta tantes persones. (Fotografia: El Sr. Bisbe imposant la cendra. Any 2011).

GLOSSA

En la malaltia, sentir-se estimat per Déu

En un grup de matrimonis que fa més de quaranta anys que es reuneix mensualment, un dels seus membres, recuperat d'una intervenció quirúrgica important, compartia la següent reflexió amb els seus companys: «Una de les experiències més intenses d'aquestes setmanes d'hospital ha estat el que sentia quan resava el Pare nostre». Emocionat, explicà: «Quan deia, *facis la vostra voluntat*, sentia que em posava del tot en les mans de Déu». Una de les senyores, també en fase de recuperació d'una malaltia, afegí: «És la mateixa sensació que jo experimento. Sentir, viure aquesta dependència d'Ell, que ens estima, i acceptar el seu voler.»

En la malaltia no és bo refugiar-se en la introversió i el desànim, abandonant-se al sentiment de desgràcia i viure la situació amb esperit d'aïllament dels altres i, en ocasions, de Déu, sobretot quan és llarga i es manifesta difícil i seriosa. És un moment per redescobrir la nostra petitesa, que la salut és un bé efímer; moment per a la serenitat, per sentir-se estimat i agraït per les persones que tenen cura de nosaltres, per les persones que ens visiten o s'interessen per la nostra salut; moment per sentir-se estimat per Déu i per expe-

rimentar la força de la fe, la força del seu amor misericordiós. «Tot té el seu moment, sota el cel hi ha un temps per a cada cosa. Hi ha un temps d'infantaria i un temps de morir, un temps de planter i un temps de collir» (Coh 3,1-2).

Jesús dedicà molt de temps a guarir els malalts que se li apropaven. Estava especialment atent i proper a aquestes persones. «Hi havia una dona que patia d'hemorràgies des de feia dotze anys. Se li va acostar per darrere i li tocà la borla del mantell, perquè pensava: «Només que li pugui tocar el mantell, ja em curaré.» Jesús es girà i, en veure-la, digué: «Coratge, filla, la teva fe t'ha salvat. I la dona quedà curada des d'aquell moment» (Mt 9,20-22). Els cristians hem de tenir aquesta mateixa actitud del Mestre: visitar, atendre, vetllar, compartir el dolor, el temps, el silenci, les paraules... com ho feia Jesús i, si és possible, pregar amb ells i fer-los presents en les nostres pregàries al Pare que estima. Presentar-los al Senyor, confiadament i amb esperança, com si els acompanyéssim personalment a cercar Jesús, a sentir la seva paraula d'ànim i alegria: «Coratge, filla, la teva fe t'ha salvat.»

Enric Puig Jofra, SJ

JORNADA DE FORMACIÓ

La nova Evangelització: fonaments teològics i aplicació pastoral

A càrrec de Mn. Xavier Morlans, professor de la Facultat de Teologia de Catalunya.

Per a preveres, diaques, religiosos/es i seglars. Dissabte dia 10 de març a les 11 h, al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès.

DIUMENGE II DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquells dies, Déu, per posar a prova Abraham, el cridà: «Abraham». Ell respongué: «Aquí em teniu». Déu li digué: «Pren, si et plau, Isahac, el teu fill únic, que tant estimes, vés-te'n al país de Morià i allà, dalt de la muntanya, que jo t'indicaré, sacrifica'l en holocaust.»

Arribats a l'indret que Déu havia indicat a Abraham, hi aixecà l'altar i apilà la llenya. Llavors agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham». Ell li respongué: «Aquí em teniu». L'àngel li digué: «Deixa estar el noi, no li facis res. Ja veig que reverencies Déu, tu que no m'has refusat el teu fill únic.»

Llavors Abraham alçà els ulls i veié un moltó agafat per les banyes en una bardissa. Hi anà, el prengué i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué: «Escolta l'oracle del Senyor: "Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar; els teus descendents heretaran les ciutats dels seus enemics, i tots els radis del país, per beneir-se, es valdran de la teva descendència, perquè has obeït el que jo t'havia manat".»

▶ Salm responsorial (115)

R. Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.

Crec amb tot el cor, tot i que deia: / «Que en sóc de dissotat», / al Senyor li voldria / la mort dels qui l'estimen. R.

Ah, Senyor, sóc el vostre servent, / ho sóc des del dia que vaig néixer. / Vós em trencàreu les cadenes. / Us oferiré una víctima d'acció de gràcies, / invocant el vostre nom. R.

Compliré les meves promences, / ho faré davant del poble, / als atrijs de la casa del Senyor, / al teu bell mig, Jerusalem. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,31b-34)

Germans, si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra? Ell que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill?

Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? És Déu qui els declara innocents. Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 9,2-10)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els dugué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així. Se'ls aparegué Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Llavors Pere diu a Jesús: «Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies». No sabia pas què dir, d'esglaiats que estaven. Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol estant va sortir una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo». Immediatament, mirant al seu voltant, ja no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no referissin a ningú allò que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts. Ells retingueren aquestes paraules i discutien entre ells què volia dir això de «ressuscitar d'entre els morts».

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquellos días, Dios puso a prueba a Abrahán, llamándole: «¡Abrahán!» Él respondió: «Aquí me tienes.» Dios le dijo: «Toma a tu hijo único, al que quieres, a Isaac, y vete al país de Moriá y ofrécelo allí en sacrificio, en uno de los montes que yo te indicaré.»

Cuando llegaron al sitio que le había dicho Dios, Abrahán levantó allí el altar y apiló la leña, luego ató a su hijo Isaac y lo puso sobre el altar, encima de la leña. Entonces Abrahán tomó el cuchillo para degollar a su hijo; pero el ángel del Señor le gritó desde el cielo: «¡Abrahán, Abrahán!» Él contestó: «Aquí me tienes.» El ángel le ordenó: «No alargues la mano contra tu hijo ni le hagas nada. Ahora sé que temes a Dios, porque no te has reservado a tu hijo, tu único hijo.»

Abrahán levantó los ojos y vio un carnero enredado por los cuernos en la maleza. Se acercó, tomó el carnero y lo ofreció en sacrificio en lugar de su hijo. El ángel del Señor volvió a gritar a Abrahán desde el cielo: «Juro por mí mismo —oráculo del Señor—: Por haber hecho esto, por no haberte reservado a tu hijo único, te bendeciré, multiplicaré a tus descendientes como las estrellas del cielo y como la arena de la playa. Tus descendientes conquistarán las puertas de las ciudades enemigas. Todos los pueblos del mundo se bendecirán con tu descendencia, porque me has obedecido.»

La Transfiguració. Pintura de Rafael. Museus del Vaticà

▶ Salmo responsorial (115)

R. Caminaré en presencia del Señor en el país de la vida.

Tenia fe, aun cuando dije: / «¡Qué desgraciado soy!» / Mucho le cuesta al Señor / la muerte de sus fieles. R.

Señor, yo soy tu siervo, / siervo tuyo, hijo de tu esclava: / rompiste mis cadenas. / Te ofreceré un sacrificio de alabanza, / invocando tu nombre, Señor. R.

Cumpliré al Señor mis votos / en presencia de todo el pueblo, / en el atrio de la casa del Señor, / en medio de ti, Jerusalén. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,31b-34)

Hermanos: Si Dios está con nosotros, ¿quién estará contra nosotros? El que no perdonó a su propio Hijo, sino que lo entregó por todos nosotros, ¿cómo no nos dará todo con él?

¿Quién acusará a los elegidos de Dios? ¿Dios, el que justifica? ¿Quién condenará? ¿Será acaso Cristo, que murió, más aún, resucitó y está a la derecha de Dios, y que intercede por nosotros?

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 9,2-10)

En aquel tiempo, Jesús se llevó a Pedro, a Santiago y a Juan, subió con ellos solos a una montaña alta, y se transfiguró delante de ellos. Sus vestidos se volvieron de un blanco deslumbrador, como no puede dejarlos ningún batanero del mundo.

Se les aparecieron Elías y Moisés, conversando con Jesús. Entonces Pedro tomó la palabra y le dijo a Jesús: «Maestro, ¡qué bien se está aquí! Vamos a hacer tres tiendas, una para ti, otra para Moisés y otra para Elías.» Estaban asustados, y no sabía lo que decía. Se formó una nube que los cubrió, y salió una voz de la nube: «Este es mi Hijo amado; escuchadlo.» De pronto, al mirar alrededor, no vieron a nadie más que a Jesús, solo con ellos.

Cuando bajaban de la montaña, Jesús les mandó: «No contéis a nadie lo que habéis visto, hasta que el Hijo del hombre resucite de entre los muertos.» Esto se les quedó grabado, y discutían qué querría decir aquello de «resucitar de entre los muertos».

COMENTARI

La Transfiguració, una crida al seguiment de Jesús

La transfiguració presenta Jesús amb la lluentor i la blancor de la glòria de Déu. Per altra banda, la solemnitat s'accentua amb la presència d'Elies i Moisès. S'acostuma a dir que l'escena és una anticipació de la resurrecció de Jesús. En realitat, la transfiguració és una confessió de fe escenificada. Ve a dir: «el que Jesús és per al veritable creient cristià ja ho era en la seva existència terrenal». Els testimonis d'aquesta confessió narrativa són els tres deixebles escollits. La veu del núvol és: «aquest és el meu fill, el meu estimat, escolteu-lo». La represa de la veu celestial del baptisme de Jesús és inconfusible. Però aquí l'oracle es dirigeix als deixebles.

Pere, portaveu dels deixebles, vol romandre allà. És molt més fàcil quedar-se allà dalt, amb la plenitud de la glòria de Déu i els testimonis privilegiats de l'Antic Testament que no pas baixar de la muntanya i encetar el camí de Jerusalem que Jesús acaba d'anunciar (8,35-39). Per això no sorprèn gens que Pere vulgui romandre a la muntanya. No fa més que expressar el desig dels cristians d'un messianisme més planer i, sobretot, molt més cofoi i molt menys feixuc. Pere diu en veu alta el que els cristians de tantes generacions continuen pensant: és millor quedar-se a dalt de la muntanya que baixar a la palestra del dia a dia feixuc i pesarós.

L'ordre de silenci de Jesús, al final de l'escena, ens remet a la comunitat cristiana després de la resurrecció: «fins que el fill de l'home ressusciti d'entre els morts».

El secret sembla que s'acabarà amb la resurrecció de Jesús. Però, en la mesura que el secret és la petjada de la creu de Jesús en la seva vida terrenal, en aquesta mesura, el nucli del secret seguirà vigent.

Estem en el moll de l'os del missatge de Marc. No deixa de ser paradoxal que el missatge de la transfiguració de Jesús sigui una crida al seguiment de Jesús fins a la mort.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setmana): Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38 ■ **dimarts**: Is 1, 10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12 ■ **dimecres**: Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28 ■ **dijous**: Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31 ■ **divendres**: Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21, 33-43.45-46 ■ **dissabte**: Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15, 1-3.11-32 ■ **diumenge** vinent, III de Quaresma (litúrgia hores 3a setmana): Ex 20,1-17 / Sl 18 / 1Co 1,22-35 / Jn 2,13-25.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

10. Transfiguració: Jesús és la presència de Déu mateix

En la narració de la Transfiguració segons l'evangeli de Marc hi llegim aquestes paraules. «Llavors es formà un núvol que els anà cobrint, i del núvol va sortir una veu: Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo» (Mc 9,7). El núvol sagrat, la *xequinà*, és el signe de la presència de Déu mateix. El núvol damunt la tenda de l'aplec mostrava la presència de Déu. Jesús és la tenda sagrada que porta al damunt el núvol de la presència de Déu, des d'on «cobreix amb la seva ombra» també els altres. Es repeteix aquí l'escena del baptisme de Jesús: una veu del cel va proclamar Jesús com a Fill: «Tu ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut» (Mc 1,11).

Aquesta proclamació solemne es completa ara amb l'imperatiu: «Escolteu-lo» (Mc 9,7). Aquí apareix un altre cop la relació d'aquest text amb el que conta la pujada de Moisès al Sinaï i que abans ja hem presentat com a fons de la història de la Transfiguració.

Dalt la muntanya, Moisès va rebre la Torà, la paraula de la instrucció de Déu. I ara de Jesús se'ns diu: «Es-

colteu-lo». Hartmut Gese comenta amb encert aquesta escena: «Jesús és la mateixa paraula divina de la revelació». Els Evangelis no ho podien dir més clar ni amb més força: Jesús és la mateixa Torà. Cal que els deixebles baixin de la muntanya amb Jesús i que aprenguin de nou: escolteu-lo.

Dalt la muntanya els tres deixebles veuen en Jesús la glòria del regne de Déu. Dalt la muntanya, l'ombra sagrada de Déu els cobreix. Dalt la muntanya —en la conversa de Jesús amb la Llei i els profetes—, reconeixen que ha arribat la veritable festa dels tabernacles. Dalt la muntanya experimenten que Jesús mateix és la Torà vivent, tota la paraula de Déu. Dalt la muntanya veuen el poder (*dynamis*) del regne que arriba en Crist.

Aquest poder del regne que ve se'ls apareix en Jesús transformat, que està conversant amb els testimonis de l'Antiga Aliança sobre la «necessitat» del seu sofriment com a camí de la seva glòria (cf. Lc 24,26). D'aquesta manera, els tres deixebles són iniciats poc a poc en la profunditat del misteri de Jesús.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

«¡Felices los que lloran!»

- Todos hemos llorado; pocas, algunas o muchas veces.
- Todos volveremos a llorar un día u otro. Es condición humana.
- Hay quien llora sin derramar una sola lágrima. Por dentro.
- Hay quien llora en silencio: lágrimas de sangre.
- Hay quien llora des de lo más profundo de su corazón, como escribía Juan del Encina: «Llorando, que no hay quien calle, / en este doloroso valle, / de dolor muy dolorido / de aqueste destierro con gemido...»
- Si has llorado por una pena muda, destructiva, lacerante... recuerda que nada se pierde...
- Si has llorado, por algo o por alguien a quien querías, amabas... Tu vida, tus lágrimas no han sido inútiles. Sirven. Ayudan...
- Como decía Ruysbroek, el *admirable*, el Francisco de Asís de los Países Bajos: «Los que lloran... son los que saben.»
- ¡Qué tendrán las lagrimas derramadas, por parte de quien ama, sufre y llora... para que Jesús dedicara y prometiera una de sus bienaventuranzas!
- «¡Felices! —bienaventurados— los que ahora os afligís y lloráis, porque seréis consolados y reiréis!». ¡La verdadera alegría!

J. M. Alimbau

SANTORAL

4. ✠ Diumenge II de Quaresma. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.

5. Dilluns. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Josep Joan de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.

6. Dimarts. Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida; sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. Dimecres. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

8. Dijous. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. Divendres. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. Oblates benedictines; sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. iv); sant Dagobert, laic.

10. Dissabte. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Millet de Brou, vg., fund. de les Religioses de l'Assumpció.

CULTURA DE LA COMPASIÓN

Misión de las personas discapacitadas

La pedagogia de El Arca se situa precisament aquí: en ajudar a la persona con discapacitació a reconèixer su valor únic i su belleza, ayudarla a tener confianza en sí misma y en sus propias capacidades para crecer y hacer cosas bellas, cambiar la imagen negativa que tiene de sí misma por una imagen positiva.

Me conmueve profundamente el hecho de ser testigo de cómo avanzan hacia la totalidad y la santidad las personas discapacitadas con quienes vivo. Algunos de nosotros hemos convivido durante veinte o más años. Hay hombres y mujeres muy maduros. Cuando vienen jóvenes para ayudar en El Arca, descubrimos que son mucho menos maduros.

Nosotros estamos acostumbrados a que el débil necesite del fuerte. Es evidente. Pero la unidad interior, la curación interior, se realiza cuando el fuerte descubre que necesita al débil. El débil despierta y revela el corazón; despierta energías de ternura y de compasión, de bondad y de comunión. Despierta la fuente de la vida.

Esta transformación implica una sucesión de muertes interiores, sufrimientos, quizás momentos de rebeldía. No es fácil. Hacen falta tiempo y esfuerzos continuos para ser fiel a la comunión. Pero esto lleva al descubrimiento de nuestra verdadera humanidad: una liberación interior profunda. Al descubrir la belleza y la luz ocultas en el débil, el fuerte comienza a descubrir la belleza y la luz en su propia debilidad. Más aún, descubre que la debilidad es un lugar que favorece el amor y la comunión, es el lugar donde mora Dios. Descubre el Dios oculto en la pequeñez y esta es una liberación todavía mayor.

Jean Vanier

(*Escritos esenciales*, Editorial Sal Terrae)

ENTREVISTA

MÍRIAM DíEZ BOSCH

Observatori interdisciplinar

El passat 3 de febrer es va presentar l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura, adscrit a la Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna (URL), i que dirigeix la periodista i professora universitària Míriam Díez Bosch. L'objectiu d'aquest Observatori és analitzar el fet religiós des de la vessant de la comunicació i la informació, amb l'originalitat d'aglutinar una mirada interdisciplinària i des de tots els àmbits que afectin a la comunicació: des de l'ètica al món de la imatge, de la publicitat o de la comunicació institucional.

Per què neix l'Observatori?

Hi havia altres observatoris sobre el fet religiós i el pluralisme, o sobre aspectes més sociològics, però no un observatori que vinculés comunicació, religió i cultura, com aquest. Naixem en àmbit universitari i amb vocació internacional, per això ens preocupen temàtiques locals, però també mundials. Hem creat l'observatori perquè calia unificar esforços i talent en aquest àmbit, i perquè volem convertir-nos en un referent. No hi havia un lloc millor per fer-ho que en el si d'una facultat de comunicació d'inspiració cristiana i amb vocació interdisciplinària i internacional com Blanquerna.

Què analitzarà?

Tenim tres pilars. El docent, amb assignatures al Grau que tracten el fet religiós, i dos nous postgraus. L'acadèmica, publicant i essent presents en els congressos internacionals sobre aquesta disciplina de comunicació, religió i cultura. I una vessant més social, com és la del servei tant a la comunitat de recerca com als periodistes: oferir materials útils, llistats de periodistes experts en religió a nivell mundial... Ens interessa molt analitzar la relació de la religió amb les noves tecnologies, així com la presència de l'Església a les xarxes socials o els aspectes ètics lligats al ciberespai, sense oblidar la cultura popular, el cinema, la literatura, la religió...

Quins són els projectes més immediats?

En col·laboració amb el Consolat dels EUA hem començat amb una Jornada sobre Mitjans, Diversitat Religiosa i Llibertat. I properament organitzarem taules rodones sobre religió i política; i a l'octubre llencem dos postgraus, un en comunicació espiritualitat i educació i un altre sobre comunicació i religió a l'entorn digital.

Òscar Bardají i Martín

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 3 de març, a les 10.30 h. Celebra la missa en la inauguració de les reformes a l'església de Santiga (terme parroquial de Santa Perpètua de Mogoda).

Aquest diumenge dia 4, a les 17.30 h. Presideix la trobada de Moviments i Associacions d'Apostolat Seglar a l'església de Santa Maria d'Ègara (parròquia de Sant Pere de Terrassa).

Dimecres dia 7, a les 11 h. Presideix la sessió del Consell Presbiteral.

Dissabte dia 10, a les 11 h. Presideix la jornada de formació al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès.

▶ VISITA PASTORAL

Aquest diumenge dia 4, a les 11 h. Missa Estacional a la parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa.

A les 13 h. Missa Estacional a la parròquia de Santa Maria d'Ullastrell.

Dilluns, dia 5. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Cristòfor.

Dimarts, dia 6. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Cristòfor.

Dimecres, dia 7, a les 17.30 h. Visita Pastoral a Ullastrell.

Dijous dia 8, a les 10 h. Visita Pastoral a Ullastrell.

A les 18 h. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Cristòfor.

Divendres dia 9, a les 17.30 h. Visita Pastoral a Sant Cristòfor.

Dissabte dia 10, a les 19.30 h. Missa Estacional a l'església de Santa Maria de les Arenes.

Diumenge dia 11, a les 11 h. Missa Estacional a la parròquia de Sant Pere de Terrassa.

▶ NOTÍCIES

VII Jornada Diocesana de Pastoral de la Salut. El dissabte dia 11 de febrer, memòria de la Mare de Déu de Lourdes i Dia del Malalt, a l'Auditori del Consorci Hospitalari del Parc Taulí de Sabadell, va tenir lloc la VII Jornada Diocesana de Pastoral de la Salut. Les ponències i els testimonis varen tractar de la força guaridora dels sagraments. Va presidir la jornada Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, en representació del bisbe diocesà. El Sr. Ramon Ba-

Visites catequètiques i de grups diversos a la Catedral i a les Esglésies de St. Pere

- 10.30 h Rebuda a l'atri de la Catedral. Visita guiada al temple. Pregària final.
- 12.00 h Rebuda a l'entrada de les esglésies de Sant Pere. Visita guiada per tot el conjunt monumental.
- 13.00 h Els grups de Catequesi poden dinar al Parc de Vallparadís. Cal portar-se l'entrepà.

Per a concretar el dia: tel. 937 337 120
a/e: fcatalan@bisbatdeterassa.org
adeulofeu@gmail.com

yés, catedràtic emèrit de Psicologia de la UA parlà sobre la felicitat i el sofriment. Dues malaltes van explicar la seva experiència de guariment interior. El Dr. J. Masegú, metge, donà el seu testimoni de fe com a professional de la medicina. Clogué la jornada Mn. Alfons Gea, delegat episcopal de Pastoral de la Salut. La trobada acabà amb el cant de l'Ave de Lourdes.

▶ AGENDA

Déu et crida a ser capellà? El Seminari de Terrassa ofereix unes trobades en ambient de pregària i de diàleg que ajudi a discernir el futur vocacional. Propera trobada: dissabte 10 de març al Seminari de Terrassa (Valldoreix). Més informació: tel. 636 305 214.

Estudi i pregària. *Nosaltres proclamem un Messies crucificat que és força i saviesa de Déu (1Co 1,23-24).* Quatre reunions obertes a tot l'arxiprestat de Terrassa, a càrrec de Ramon Rius. Els dimarts, 6, 13, 20 i 27 de març, de 9 a 10 del vespre als locals parroquials de la Sagrada Família de Terrassa. Cal portar el Nou Testament i material per prendre notes.

Àmbit de debat. Conferència del Dr. Josep M. Martí Bonet: *Esclat del cristianisme. Vida de l'Església cristiana primitiva.* Dissabte, dia 10 de març de 2012, a les 5 de la tarda. Lloc: Centre Eclesial (Terrassa).

Exercicis espirituals. Per a homes. Dirigits pel P. José M.ª Fernández-Cueto, cpcr. Del 19 al 24 de març. Informació: Cooperadores Parroquials de Crist Rei. Casa Mare de Déu de Montserrat. Caldes de Montbui. Tels.: 938 654 496 i 697 840 559.

▶ PROVÍNCIA ECLESIASTICA

El Sr. Bisbe amb els candidats al diaconat. El dissabte dia 4 de febrer Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va pronunciar una conferència sobre *La vocació a l'Església*, adreçada als candidats al diaconat permanent de les tres diòcesis de la Província Eclesiàstica. La conferència va tenir lloc a la Casa de l'Església de Barcelona i anà seguida d'un col·loqui amb els assistents.

▶ LLIBRES

Promoure una nova evangelització. Autors: Romà Casanova, bisbe de Vic; Rino Fischella, Pontifici Consell per a la Nova Evangelització; Josep Maria Soler, abat de Montserrat. Editorial Balmes, Barcelona 2012, 76 pàgines. És el primer títol de la col·lecció «Promoure una nova evangelització».

REMAD MAR ADENTRO

Una luz en el camino hacia la Pascua

En el segundo domingo de Cuaresma la liturgia nos presenta en la celebración de la eucaristía, el relato de la Transfiguración del Señor en el monte Tabor, este año según la narración del Evangelio según San Marcos.

La Transfiguración constituye un momento decisivo en la vida de Jesús. Tiene lugar unos días después del primer anuncio de su pasión y muerte, un anuncio que provoca una crisis entre los apóstoles y los sume en el desconcierto. Y el hecho del Tabor tiene lugar también después de la instrucción de Jesús en la que les advierte que, si quieren ser discípulos suyos, tendrán que seguir el mismo camino de abnegación y sufrimiento, cargando con la propia cruz.

En esta situación, Jesús se lleva consigo a una «montaña alta» a sus tres discípulos más íntimos. Y allí, en el encuentro de Cristo con el Padre, se produce la Transfiguración, la manifestación de la gloria divina a través de la humanidad del Señor. La Transfiguración es, en el camino de la Cuaresma, como una luz que anticipa la Pascua, la gloria de la resurrección.

La finalidad de Jesús es preparar a los discípulos para que puedan afrontar los acontecimientos de su

pasión y muerte, confirmarles su divinidad y fortalecer su ánimo para el seguimiento y la imitación, evocando la gloria que seguirá a la cruz y anticipando el misterio pascual.

Contemplamos este auténtico «misterio de luz», recordando que el beato Juan Pablo II quiso introducir el acontecimiento del Tabor entre los misterios del santo rosario. La Transfiguración del Señor —en el clima espiritual de la Cuaresma— nos invita a contemplar el misterio de la luz de Dios presente a lo largo de la historia de la salvación que culmina en Cristo. El Padre hace una invitación a los tres apóstoles presentes: «Este es mi Hijo amado, escuchadlo.»

Escuchar a Jesús significa estar atentos a su palabra y ponerla en práctica; equivale a dejar que su luz ilumine enteramente nuestra vida; significa recibir de él —y del Espíritu Santo, enviado por él— la fuerza para ser sus testigos ante los hombres.

Para superar las crisis y los desconciertos, para superar el escándalo de la cruz, para ser discípulos fieles del Señor, para ser sus testigos ante el mundo, son imprescindibles momentos como el del Tabor. Momentos de encuentro con Cristo, de expe-

riencia profunda de fe, de luz. Testigo de Jesucristo no es el que habla de memoria o de oídas; es necesaria una experiencia viva y personal de él. Necesitamos vivir la unión con Cristo a través de la oración, siendo unos auténticos «oyentes de la Palabra» y centrar toda nuestra existencia en la Eucaristía. Con un testimonio cristiano que transmita la alegría y la belleza de la vida y que sea una referencia en el camino que ayude a los demás a encontrarse con Dios.

En su mensaje para la Cuaresma de este año, el Papa comenta este versículo de la Carta a los Hebreos: «Fijémonos los unos en los otros para estímulo de la caridad y las buenas obras» (Hb 10,24). El fruto de seguir a Cristo —nos dice Benedicto XVI— es una vida que se despliega según las virtudes teologales: se trata de acercarse al Señor con corazón sincero y llenos de fe, de mantenernos firmes en la esperanza que profesamos, con una atención constante para realizar junto con los hermanos la caridad y las buenas obras. He aquí un buen programa para la Cuaresma.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa